Оце альтанка та і виноград той самий,
Відомий кожному, знайомому з байками.
Лисиця не змогла його покуштувати,
Та й геть собі пішла, — мовляв, зеленкуватий.
Ото створіння недолуге!
А в нас не так: не дострибнеш —
Стрибай удруге.
Не вийшло — завтра знов почнеш,
Аж поки способу, нарешті,
Не добереш ти
На гроно те, що високо росте, —
Але й солодке ж бо, — над сподівання!
Лисиця й хитра, та проте
Не знала, що то тренування.